"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ଏହା ତୁମର ବୁଦ୍ଧିର ଯାତ୍ରା ଅଟେ, ଏହାକୁ ହିଁ ରୁହାନୀ ବା ଆତ୍ମିକ ଯାତ୍ରା କୁହାଯାଇଛି, ତୁମେ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବୁଛ, ଶରୀର ନୁହେଁ, ଶରୀର ଭାବିବା ଅର୍ଥାତ୍ ଓଲଟା ଲଟକିବା ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ମାୟାର ଆଡମ୍ବରରେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କେଉଁ ଇଜ୍ଜତ ମିଳୁଛି ?

ଉତ୍ତର:- ଆସୁରୀ ଇଜ୍ଜତ । ମନୁଷ୍ୟ ଆଜି କାହାକୁ ଯଦି ଟିକିଏ ବି ଇଜ୍ଜତ ଦେଉଛନ୍ତି ତେବେ କାଲି ପୁଣି ତା'ର ବେଇଜ୍ଜତୀ କରୁଛନ୍ତି, ଗାଳି ଦେଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ମାୟା ସମସ୍ତଙ୍କର ଇଜ୍ଜତ ନଷ୍ଟ କରି ଦେଇଛି, ପତିତ କରିଦେଇଛି । ଏବେ ବାବା ତୁମକୁ ଦୈବୀ ଇଜ୍ଜତର ଅଧିକାରୀ କରାଇବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଆତ୍ମିକ ପିତା ଆମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି — କେଉଁଠି ବସିଛ ? ତୁମେ କହିବ ବିଶ୍ୱ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ବସିଛୁ । ଆତ୍ମିକ ଶବ୍ଦକୁ ତ ସେମାନେ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ବିଶ୍ୱ ବିଦ୍ୟାଳୟ ତ ଦୁନିଆରେ ଅନେକ ରହିଛି । ଏହା ହେଉଛି ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱରେ ଏକମାତ୍ର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟ । ଯେଉଁଠି କେବଳ ଜଣେ ହିଁ ପାଠପଢାଉଛନ୍ତି । କ'ଣ ପଢାଉଛନ୍ତି ? ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନ । ତେଣୁ ଏହା ହେଉଛି ସ୍ପିରିଚୁଆଲ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଅର୍ଥାତ୍ ଆତ୍ମାର ପାଠଶାଳା । ସ୍ପିରିଚୁଆଲ ଅର୍ଥାତ୍ ଆତ୍ମ ଜ୍ଞାନ, କିଏ ପଢାଉଛନ୍ତି ? ଏକଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ହିଁ ଏବେ ଜାଣୁଛ । ଆତ୍ମିକ ପିତା ହିଁ ଆତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନର ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷକ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମାକୁ ତା'ର ପିତା ହିଁ ପଢାଉଛନ୍ତି । ଆଚ୍ଛା, ଏବେ କ'ଣ ହେବ ? ତୁମେ ଜାଣିଛ ଏହି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ଆମେ ନିଜର ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମ ସ୍ଥାପନ କରୁଛୁ । ବାବା ଆସି ଗୋଟିଏ ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି ବାକି ଦୁନିଆରେ ଏତେ ସବୁ ଯେଉଁ ଧର୍ମ ଅଛି, ତାର ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ଏହି ସ୍ପିରିଚୁଆଲ୍ ଜ୍ଞାନର ଅନ୍ୟ ସବୁ ଧର୍ମ ସହିତ କେଉଁ ସମ୍ପର୍କ ରହିଛି — ଏକଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଏବେ ଜାଣୁଛ । ଗୋଟିଏ ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା ଏହି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ହେଉଛି । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ଥିଲେ ନା! ତାକୁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଦୁନିଆ (ସ୍ପିରିଚୁଆଲ ୱାର୍ଲଡ) କୁହାଯିବ, ଏହି ସ୍ପିରିଚୁଆଲ ଜ୍ଞାନରୁ ତୁମେ ରାଜଯୋଗ ଶିଖୁଛ । ଯାହା ଦ୍ୱାରା ରାଜତ୍ୱ ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି । ଆଚ୍ଛା, ତେବେ ଅନ୍ୟ ଧର୍ମ ସହିତ ଏହାର କ'ଣ ସମ୍ପର୍କ ଅଛି ? ଅନ୍ୟ ସବୁ ଧର୍ମର ବିନାଶ ହେବ କାହିଁକି ନା ତୁମେ ପବିତ୍ର ହେଉଛ ତେଣୁ ତୁମକୁ ପବିତ୍ର ନୂଆ ଦୁନିଆ ଆବଶ୍ୟକ । ତେଣୁ ଏତେ ସବୁ ଧର୍ମ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ, ସେଠାରେ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଧର୍ମ ରହିବ । ତାକୁ କୁହାଯାଏ ବିଶ୍ୱରେ ଶାନ୍ତିର ରାଜ୍ୟ । ଏବେ ପତିତ ଅଶାନ୍ତିର ରାଜ୍ୟ ଚାଲିଛି ପୁଣି ପାବନ ଶାନ୍ତିର ରାଜ୍ୟ ହେବ । ଏବେ ତ ଅନେକ ଧର୍ମ ରହିଛି, ତେଣୁ କେତେ ଅଶାନ୍ତି ହେଉଛି । ଏଠାରେ ସମସ୍ତେ ପତିତ ହିଁ ପତିତ ଅଟନ୍ତି । କାରଣ ଏହା ରାବଣର ରାଜ୍ୟ ନା । ଏବେ ପିଲାମାନେ ଜାଣୁଛନ୍ତି, ଏହି ୫ ବିକାରକୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଛାଡିବାକୁ ହିଁ ହେବ । ଏହାକୁ ତ ସାଥିରେ ନେଇଯିବ ନାହିଁ । ଆତ୍ମା ହିଁ ଭଲ ଅଥବା ମନ୍ଦର ସଂସ୍କାର ନେଇଯାଇଥାଏ ନା । ଏବେ ବାବା ତୁମକୁ ପବିତ୍ର ହେବାର କଥା ବତାଉଛନ୍ତି । ସେହି ପବିତ୍ର ଦୁନିଆରେ କୌଣସି ଦୁଃଖ ରହିବ ନାହିଁ । ଏହି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପାଠ କିଏ ପଢାଉଛନ୍ତି ? ସ୍ପିରିଚୁଆଲ ଫାଦର । ସର୍ବ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପିତା ଏହି ସ୍ପିରିଚୁଆଲ ଫାଦର କ'ଣ ପଢାଇବେ ? ସ୍ପିରିଚୁଆଲ ଜ୍ଞାନ, ଏଥିରେ କୌଣସି ବହି ଆଦିର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । କେବଳ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ପବିତ୍ର ତ' ନିଶ୍ଚିତ ହେବାକୁ ପଡିବ । ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରି-କରି ଅନ୍ତିମ ମତି ଅନୁସାରେ ତୁମର ଗତି ହୋଇଯିବ । ଏହା ହେଉଛି ଯୋଗର ଯାତ୍ରା । ଯାତ୍ରା ଶବ୍ଦ ବହୁତ ଭଲ, ସେସବୁ ହେଲା ଶାରୀରିକ ଯାତ୍ରା, ଏହା ହେଉଛି ଆତ୍ମିକ ଯାତ୍ରା, ସେଥିରେ ପାଦରେ ଯିବାକୁ ପଡିଥାଏ, ହାତ-ପାଦ ଚଳାଇଥାନ୍ତି, ଏଥିରେ ସେପରି କିଛି ନାହିଁ । କେବଳ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ଯେଉଁଠି ବି ଥାଅ, ଚାଲବୁଲ କରୁଥାଅ, ଉଠିବା ବସିବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ଏହା କୌଣସି କଷ୍ଟସାଧ୍ୟ କଥା ନୁହେଁ, କେବଳ ବାବାଙ୍କୁ ମନେପକାଇବାକୁ ହେବ, ଏହା ତ ବାସ୍ତବିକ ନା, ଆଗରୁ ତୁମେ ଓଲଟା ଚାଲୁଥିଲ । ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ବଦଳରେ ଶରୀର ଭାବିବା, ଏହାକୁ କୁହାଯାଏ ଓଲଟା ଲଟକିବା । ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବିବା — ଏହା ହେଉଛି ସିଧା । ତେବେ ଆଲ୍ଲା ଆସିଲେ ହିଁ ପବିତ୍ର କରାଇବେ । ଆଲ୍ଲାଙ୍କର ହେଲା ପବିତ୍ର ଦୁନିଆ ଏବଂ ରାବଣର ହେଲା ପତିତ ଦୁନିଆ । ଦେହ-ଅଭିମାନରେ ଆସି ସମସ୍ତେ ଓଲଟା ହୋଇଗଲେଣି । କିନ୍ତୁ ଏବେ ଥରେ ମାତ୍ର ତୁମକୁ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହେବାକୁ ପଡିବ । ତୁମେ ଆଲ୍ଲାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟ । ଆଲ୍ଲା ହୁଁ ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ ନିଜକୁ ଆଲ୍ଲା ବୋଲି କେବେ ବି କୁହନ୍ତି ନାହିଁ, ଆଙ୍ଗୁଳି ଦ୍ୱାରା ସର୍ବଦା ଉପରକୁ ଈଶାରା କରିଥା'ନ୍ତି, ତେଣୁ ସିଦ୍ଧ ହେଉଛି ସେ ହେଉଛନ୍ତି ଆଲ୍ଲା । ତେବେ ଏଠାରେ ନିଶ୍ଚୟ ଆଉ କିଛି ଜିନିଷ ଅଛି । ତେବେ ଆମେ ସେହି ଆଲ୍ଲା ପିତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ । ଆମେ ଭାଇ-ଭାଇ ଅଟୁ । ଆଲ୍ଲା ହୁଁ, କହିବା ଦ୍ୱାରା ଓଲଟା ହୋଇଯିବ, ଅର୍ଥାତ୍ ଆମେ ସମସ୍ତେ ପିତା ଅଟୁ । କିନ୍ତୁ ନାଁ । ପିତା ତ କେବଳ ଜଣେ ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ଆଲ୍ଲା ସଦା ସର୍ବଦା ପବିତ୍ର ଅଟନ୍ତି । ଆଲ୍ଲା ନିଜେ ବସି ତୁମମାନଙ୍କୁ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି । ଅଳ୍ପ ଟିକିଏ କଥାରେ ମନୁଷ୍ୟ କେତେ ଦ୍ୱନ୍ଦରେ ପଡୁଛନ୍ତି । ଶିବଜୟନ୍ତୀ ମଧ୍ୟ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି ନା । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଏହି ପଦବୀ କିଏ ଦେଇଛନ୍ତି ? ଶିବବାବା । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ହେଉଛନ୍ତି ସ୍ୱର୍ଗର ପ୍ରଥମ ରାଜକୁମାର । ବେହଦର ବାବା ହିଁ ତାଙ୍କୁ ରାଜ୍ୟଭାଗ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି । ବାବା ଯେଉଁ ନୂଆ ଦୁନିଆ ସ୍ୱର୍ଗ ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି ସେଥିରେ

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ନମ୍ବରୱାନ ରାଜକୁମାର ଅଟନ୍ତି । ବାବା ବସି ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ହେବାର ଉପାୟ ବତାଉଛନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ସ୍ୱର୍ଗ ଯାହାକୁ ବୈକୁଣ୍ଠ, ବିଷ୍ଣୁପୁରୀ କୁହାଯାଉଛି, ତାହା ପାଷ୍ଟ (ଅତୀତ) ହୋଇଗଲାଣି ପୁଣି ଫ୍ୟୁଚରରେ (ଭବିଷ୍ୟତ) ପୁଣି ଆସିବ । ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ର ଘୂରିଚାଲିଛି ନା । ଏହି ଜ୍ଞାନ ତୁମକୁ ଏବେ ମିଳୁଛି । ଏହାକୁ ନିଜେ ଧାରଣା କରି ପୁଣି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କରାଇବାକୁ ହେବ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷକ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ଶିକ୍ଷକ ହୋଇ ଗଲେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ହୋଇଯିବ, ନା । ଶିକ୍ଷକ ହେଲେ ତୁମେ ପ୍ରଜା ତିଆରି କରିପାରିବ, ଯେତେ ବହୁତଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ କରିବ ସେତେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବ । ସବୁ ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ସ୍ମୃତିରେ ରହିବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଟ୍ରେନରେ ଆସିଲେ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟାଜ ଉପରେ ବୁଝାଅ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବୁଝାଅ ବାବା ପତିତ-ପାବନ, ଲିବରେଟର ଅଟନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପତିତରୁ ପବିତ୍ର କରୁଛନ୍ତି । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଅନେକଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ପଡୁଛି । ଜୀବଜନ୍ତୁ, ହାତୀ, ଘୋଡା, କଇଁଚ, ମାଛକୁ ମଧ୍ୟ ଅବତାର କହିଦେଉଛନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି । ଭାବୁଛନ୍ତି ଭଗବାନ ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ଅର୍ଥାତ୍ ସମସ୍ତଙ୍କ ଭିତରେ ଅଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଭୋଗ ଲଗାଅ । ଆଚ୍ଛା, ଯଦି ଅଣୁ-ପରମାଣୁ ଭିତରେ ଭଗବାନ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି ତେବେ ପୁଣି ତାଙ୍କୁ କିପରି ଖୁଆଇବ । ସମସ୍ତେ ଯେପରି ବିଲକୁଲ୍ ଜ୍ଞାନଠାରୁ ବହୁ ଦୂରରେ ଅଛନ୍ତି । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ଇତ୍ୟାଦି ଦେବୀ-ଦେବତା ମାନେ କ'ଣ ଏପରି କାମ କରିବେ । ପିମ୍ପୁଡି ପ୍ରଭୃତିଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ନ ଖୁଆଇବେ । ତେଣୁ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ତୁମେ ହେଉଛ ରିଲିଜୋ ପଲିଟିକାଲ୍ (ଧାର୍ମିକ ରାଜନୀତିଜ୍ଞ) । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମେ ଧର୍ମ ସ୍ଥାପନ କରୁଛୁ, ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ମିଲେଟ୍ରୀ ରହିଥାଏ । କିନ୍ତୁ ତୁମେ ହେଉଛ ଗୁପ୍ତ । ତୁମର ହେଲା ସ୍ପିରିଚୁଆଲ ୟୁନିଭରସିଟୀ । ସମଗ୍ର ଦୁନିଆରେ ଯେଉଁ ସବୁ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଅଛନ୍ତି — ସମସ୍ତେ ନିଜ ନିଜ ଧର୍ମରୁ ବାହାରି, ନିଜର ଘର(ଶାନ୍ତିଧାମ)କୁ ଚାଲିଯିବେ । ଆତ୍ମାମାନେ ନିଜ ଘର ପରମଧାମକୁ ଚାଲିଯିବେ । ତାହା ହେଉଛି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ରହିବାର ଘର । ଏବେ ତୁମେ ସଂଗମଯୁଗରେ ପାଠ ପଢୁଛ ପୁଣି ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଯାଇ ରାଜ୍ୟ କରିବ । ସେଠାରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଧର୍ମ ରହିବ ନାହିଁ । ଗୀତରେ ମଧ୍ୟ ଅଛି ନା — ବାବା ଆପଣ ଯାହା ଦେଉଛନ୍ତି ତାହା ଅନ୍ୟ କେହି ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଆକାଶ, ଧରିତ୍ରୀ ସବୁକିଛି ତୁମର ହେବ । ତୁମେ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ହୋଇଯିବ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଏବେ ତୁମେ ବୁଝୁଛ, କିନ୍ତୁ ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ଏସବୁ କଥା ଭୁଲିଯିବ । ଏହାକୁ କୁହାଯାଉଛି ରୁହାନୀ ସ୍ପିରିଚୁଆଲ ନଲେଜ । ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି ଯେ ଆମେ ପ୍ରତି ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପରେ ରାଜ୍ୟ ନେଉଛୁ ପୁଣି ହରାଉଛୁ । ଏହି ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ର ଘୂରି ଚାଲିଛି । ତେବେ ପାଠ ପଢିଲେ ତ ସେଠାକୁ ଯାଇପାରିବ ନା । ନ ପଢିଲେ ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ସେଠାରେ ତ ସୀମିତ ସଂଖ୍ୟକ ଆତ୍ମା ରହିବେ । ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମ ଅନୁସାରେ ସେଠାରେ ଯାଇ ପଦ ପାଇବେ । ସମସ୍ତେ ତ ଏହି ପାଠ ପଢିବେ ନାହିଁ । ଯଦି ସମସ୍ତେ ଏହି ପାଠ ପଢିବେ ତେବେ ପରଜନ୍ମରେ ସେଠାରେ ଯାଇ ରାଜ୍ୟ ପାଇବେ । କିନ୍ତୁ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀମାନେ ସୀମିତ । ସତ୍ୟ-ତ୍ରେତାରେ ଜନ୍ମ ନେଉଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ ହିଁ ଏଠାକୁ ଆସି ପାଠପଢିବେ । ତୁମର ପ୍ରଜା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ହେବେ । ଡେରିରେ ଆସୁଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ ନିଜର ପାପକୁ ଭସ୍ମ ତ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଯଦି ବହୁତ ପାପ ଆତ୍ମା ହୋଇଥିବ ତେବେ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗ କରି ବହୁତ କମ୍ ପଦ ପାଇବ । ଇଜ୍ଜତ ଚାଲିଯିବ । ଯେଉଁମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ମାୟାର ଦୁନିଆରେ ବହୁତ ସମ୍ମାନ ପାଉଛନ୍ତି, ସେମାନେ ବେଇଜ୍ଜତ ହୋଇଯିବେ । ଏହା ହେଉଛି ଈଶ୍ୱରୀୟ ଇଜ୍ଜତ । ତାହା ହେଉଛି ଆସୁରୀ ଇଜ୍ଜତ । ଈଶ୍ୱରୀୟ ଅଥବା ଦୈବୀ ଇଜ୍ଜତ ଏବଂ ଆସୁରୀ ଇଜ୍ଜତ ଭିତରେ ରାତି-ଦିନର ଫରକ ରହିଛି । ଆମେ ଆସୁରୀ ଇଜ୍ଜତବାଲା ଥିଲୁ ଏବେ ଦୈବୀ ଇଜ୍ଜତବାଲା ହେବାକୁ ଯାଉଛୁ । ଆସୁରୀ ଇଜ୍ଜତ ଦ୍ୱାରା ବିଲକୁଲ୍ ଭିକାରୀ ହୋଇଯାଉଛୁ । ଏହା ହେଉଛି କଣ୍ଟାର ଦୁନିଆ ତେଣୁ ଅସମ୍ମାନ ମିଳୁଛି ନା । ପୁଣି ତୁମେ କେତେ ଇଜ୍ଜତଧାରୀ ହେଉଛ । ଯଥା ରାଜା-ରାଣୀ ତଥା ପ୍ରଜା । ବେହଦର ବାବା ତୁମର ଇଜ୍ଜତ ବହୁତ ଉଚ୍ଚ କରାଉଛନ୍ତି ତେଣୁ ସେତିକି ପୁରୁଷାର୍ଥ ମଧ୍ୟ କରିବାକୁ ହେବ । ସମସ୍ତେ କହୁଛନ୍ତି ଆମେ ନିଜର ଇଜ୍ଜତ ଏପରି କରିବୁ ଅର୍ଥାତ୍ ନରରୁ ନାରାୟଣ ଏବଂ ନାରୀରୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ହୋଇଯିବୁ । ଏହାଙ୍କଠାରୁ ଉଚ୍ଚ ଇଜ୍ଜତ କାହାର ନାହିଁ । ତୁମେ କଥା ମଧ୍ୟ ନରରୁ ନାରାୟଣ ହେବା ପାଇଁ ଶୁଣୁଛ । ଅମର କଥା ହେଉ ବା, ତିଜରୀ (ତୃତୀୟ ନେତ୍ର)ର କଥା ହେଉ, ଏକା କଥା । ଏହି କଥାକୁ ଏବେ ହିଁ ତୁମେ ଶୁଣୁଛ ।

ତୁମେ ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ଥିଲ ପୁଣି ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇ ତଳକୁ ଖସିଆସିଛ । ପୁଣି ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରରେ ଜନ୍ମ ନେବ । ପ୍ରଥମ ନମ୍ବର ଜନ୍ମରେ ତୁମେ ବହୁତ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଉଛ । ରାମ ତୁମକୁ ଇଜ୍ଜତଧାରୀ କରୁଛନ୍ତି, ରାବଣ ବେଜ୍ଜିତ୍ କରିଦେଉଛି । ଏହି ଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ତୁମେ ମୁକ୍ତି ଜୀବନମୁକ୍ତି ପାଉଛ । ଅଧାକଳ୍ପ ରାବଣର ନାମ ମଧ୍ୟ ରହିବ ନାହିଁ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ଆସୁଛି । କଳ୍ପ କଳ୍ପ ତୁମେ ଏହିପରି ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମଅନୁସାରେ ବୁଦ୍ଧିମାନ୍ ହେଉଛ । ପୁଣି ମାୟା ତୁମ ଦ୍ୱାରା ଭୁଲ୍ କରାଇ ଦେଉଛି । ବେହଦର ବାବାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମନେପକାଇବାକୁ ଭୁଲିଯାଉଛନ୍ତି । ଭଗବାନ୍ ରାଜଯୋଗର ପାଠପଢାଉଛନ୍ତି । ଏବେ ସେ ଆମର ଶିକ୍ଷକ ହୋଇଛନ୍ତି, ତଥାପି ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଅନୁପସ୍ଥିତ ରହୁଛନ୍ତି, ପାଠପଢୁ ନାହାଁନ୍ତି । ଦ୍ୱାର ଦ୍ୱାର ଧକ୍କା ଖାଇବାର ଅଭ୍ୟାସ ରହିଛି ନା । ପାଠପଢା ଉପରେ ଯାହାର ଧ୍ୟାନ ନଥାଏ ତାଙ୍କୁ ପୁଣି ଚାକିରୀରେ ଲଗାଇ ଦିଆଯାଏ । ସେମାନେ ଧୋବା ବା ଭଣ୍ଡାରୀ ଇତ୍ୟାଦି କାମ କରିଥା'ନ୍ତି । ସେଥିରେ ପାଠପଢାର କ'ଣ ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି । ବ୍ୟାପାରରେ ମନୁଷ୍ୟ ମଲ୍ଟିମିଲ୍ୟୁନର ଅର୍ଥାତ୍ କୋଟିପତି ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ଚାକିରୀରେ କେବେ ବି ଏତେ ଧନବାନ୍ ହୋଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ସେଥିରେ ତ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦରମା ମିଳିଥାଏ । ଏବେ ତୁମେ ବିଶ୍ୱର ବାଦଶାହୀ ନେବା ପାଇଁ ପାଠ ପଢୁଛ । ସମସ୍ତେ କହୁଛନ୍ତି ନା ଆମେ ଭାରତବାସୀ । ପଛରେ ପୁଣି ତୁମକୁ ବିଶ୍ୱରେ ମାଲିକ କହିବେ । ସେଠାରେ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଧର୍ମ ରହିବ ନାହିଁ । ବାବା ତୁମକୁ ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ କରୁଛନ୍ତି ତେଣୁ ତାଙ୍କ ମତରେ ଚାଲିବା ଉଚିତ୍ । ତୁମ ଭିତରେ କୌଣସି ବିକାର ରୂପି ଭୂତ ରହିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଏହି ବିକାର ରୂପି ଭୂତମାନେ ବହୁତ

ଖରାପ, କାମୁକ ବ୍ୟକ୍ତିର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଦିନକୁ ଦିନ ବିଗିଡିଯାଇଥାଏ । ତା'ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କର ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ କମ୍ ହୋଇଯାଏ । ଏହି କାମ ବିକାର ହିଁ ତୁମର ଶକ୍ତିକୁ ବିଲକୁଲ୍ ସମାପ୍ତ କରିଦେଇଛି । ଏହାର ପରିଣାମ ଏପରି ହୋଇଛି ଯେ ଆୟୁଷ କମ୍ ହୋଇଚାଲିଛି । ତୁମେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୋଗୀ ହୋଇଯାଇଛ । ଏବେ ସମସ୍ତେ କାମୀ, ଭୋଗୀ, ରୋଗୀ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସେଠାରେ କୌଣସି ବିକାର ରହେ ନାହିଁ । ଯେଉଁମାନେ ଯୋଗୀ ସେମାନେ ସର୍ବଦା ସୁସ୍ଥ ରହିଥା'ନ୍ତି ଏବଂ ଆୟୁଷ ମଧ୍ୟ ୧୫୦ ବର୍ଷ ହୁଏ । ସେଠାରେ କାଳ କାହାକୁ ଖାଇନଥାଏ । ଏହା ଉପରେ ଗୋଟିଏ କାହାଣୀ ମଧ୍ୟ ଅଛି - କେହି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ପଚରାଗଲା ଯେ, ତୁମକୁ ପ୍ରଥମେ ସୁଖ ଦରକାର ନା ଦୁଃଖ । ତେବେ କେହି ତାକୁ ଇଙ୍ଗିତ କରି କହିଲେ, କୁହ, ପ୍ରଥମେ ସୁଖ ଦରକାର, କାରଣ ସୁଖର ଦୁନିଆକୁ ଚାଲିଗଲେ ସେଠାରେ (ସ୍ୱର୍ଗରେ) କାଳ ଆସିବ ନାହିଁ । ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ ମଧ୍ୟ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଏହା ଉପରେ ଗୋଟିଏ କାହାଣୀ ଲେଖି ଦେଇଛନ୍ତି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ତୁମେ ସୁଖଧାମରେ ରହୁଛ ଯେଉଁଠି କାଳ ହିଁ ନଥାଏ । କାରଣ ତାହା ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ହିଁ ନୁହେଁ । ପୁଣି ଯେତେବେଳେ ବିକାରୀ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି ସେତେବେଳେ କାଳ ଆସିଥାଏ । ସେ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ କେତେ କାହାଣୀ ମାନ ଲେଖିଦେଇଛନ୍ତି, କାଳ ନେଇଗଲା ପୁଣି ଏଭଳି ହେଲା । ନା କାଳକୁ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ, ନାଁ ଆତ୍ମାକୁ ଦେଖି ହୁଏ, ଏହାକୁ କୁହାଯାଏ ମନଗଢା କଥା । ଏଭଳି କର୍ଣ୍ଣରସର ବହୁତ କାହାଣୀ ରହିଛି । ଏବେ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ସେଠାରେ କେବେ ବି ଅକାଳମୃତ୍ୟୁ ହୁଏ ନାହିଁ । ଆୟୁ ବଡ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ସେମାନେ ପବିତ୍ର ରହିଥା'ନ୍ତି । ୧୬ କଳାରୁ କମି-କମି ପୁଣି ଏକଦମ୍ କଳାହୀନ ହୋଇ ଯାଆନ୍ତି ଏବଂ କହିଥା'ନ୍ତି, ମୁଁ ନିର୍ଗୁଣ, ମୋ ପାଖରେ କୌଣସି ଗୁଣ ନାହିଁ । ପିଲାମାନଙ୍କର ଏକ ନିର୍ଗୁଣ ସଂସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ରହିଛି । କହନ୍ତି ଆମ ପାଖରେ କୌଣସି ଗୁଣ ନାହିଁ । ଆମକୁ ଗୁଣବାନ୍ କର । ସର୍ବଗୁଣ ସମ୍ପନ୍ନ କର ।

ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମକୁ ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ପଡିବ । ସେଥିପାଇଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମରିବାକୁ ହେବ । ଏତେ ମନୁଷ୍ୟ ତ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ନଥାନ୍ତି । ଏବେ କେତେ ଢେର ମନୁଷ୍ୟ ରହିଛନ୍ତି । ସେଠାରେ ସନ୍ତାନ ମଧ୍ୟ ଯୋଗବଳ ଦ୍ୱାରା ଜନ୍ମ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ଏଠାରେ ଦେଖ କେତେ ପିଲା ଜନ୍ମ କରୁଛନ୍ତି । ବାବା ପୁଣି ବି କହୁଛନ୍ତି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ଏଠାରେ ବାବା ହିଁ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି, ତେଣୁ ପାଠ ପଢାଉଥିବା ଟୀଚର ହିଁ ମନେ ପଡିଥା'ନ୍ତି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଶିବବାବା ଆମକୁ ପଢାଉଛନ୍ତି । କ'ଣ ପଢାଉଛନ୍ତି ସେକଥା ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜଣା ଅଛି । ତେଣୁ ପିତା ଅଥବା ଶିକ୍ଷକ ସହିତ ଯୋଗ ଲଗାଇବାକୁ ହେବ । ଏହି ଜ୍ଞାନ ବହୁତ ଉଚ୍ଚ । ଏବେ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କର ଏହା ହେଉଛି ଛାତ୍ର ଜୀବନ । ଏପରି ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ କେବେ ଦେଖିଛ, ଯେଉଁଠି ପିଲା ବୁଢା, ଯୁବକ ସମସ୍ତେ ଏକତ୍ର ପଢୁଥିବେ । ଏକମାତ୍ର ସ୍କୁଲ, ପଢାଇବା ପାଇଁ ଏକମାତ୍ର ଶିକ୍ଷକ ଥିବେ ଯେଉଁଠି ସ୍ୱୟଂ ବ୍ରହ୍ମା ମଧ୍ୟ ପଢୁଥିବେ । ଏହା କେତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର କଥା ନା । ଶିବବାବା ତୁମକୁ ପଢାଉଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ଏହି ବ୍ରହ୍ମା ମଧ୍ୟ ଶୁଣୁଛନ୍ତି । ପିଲା, ବୁଢା, ଯେ କେହି ବି ପଢିପାରିବେ । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଜ୍ଞାନ ପଢୁଛ ନା । ଏବେ ବାବା ପଢାଇବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ଦିନକୁ ଦିନ ସମୟ କମ୍ ହୋଇଚାଲିଛି । ଏବେ ତୁମେ ବେହଦକୁ ଚାଲିଗଲଣି । ଜାଣିଛ ଏହି ୫ ହଜାର ବର୍ଷର ଚକ୍ର କିପରି ଅତିକ୍ରମ ହେଉଛି । ପ୍ରଥମେ ଗୋଟିଏ ଧର୍ମ ଥିଲା । ଏବେ କେତେ ଢେର ଧର୍ମ ରହିଛି । ଏବେ ସାର୍ବଭୌମତ୍ୱ (ଏକ ରାଜ୍ୟ) କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ଏହାକୁ କୁହାଯାଉଛି ପ୍ରଜାଙ୍କର ପ୍ରଜା ଉପରେ ରାଜ୍ୟ । ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ ବହୁତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଧର୍ମ ଥିଲା । ସେମାନେ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ଥିଲେ । ଏବେ ଅଧର୍ମୀ ହୋଇ ଯାଇଛନ୍ତି । ଏଠାରେ କୌଣସି ଧର୍ମ ନାହିଁ । ସମସ୍ତଙ୍କଠାରେ ୫ ବିକାର ରହିଛି । ବେହଦର ବାବା କହୁଛନ୍ତି — ପିଲାମାନେ ଏବେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧର, ବାକି ଅଳ୍ପ ସମୟ ତୁମେ ଏହି ରାବଣ ରାଜ୍ୟରେ ରହିବ । ଭଲ ଭାବରେ ପଢିଲେ ତୁମେ ସୁଖଧାମକୁ ଚାଲିଯିବ । ଏହା ହେଉଛି ଦୁଃଖଧାମ । ତୁମେ ନିଜର ଶାନ୍ତିଧାମ ଏବଂ ସୁଖଧାମକୁ ମନେପକାଅ, ଏହି ଦୁଃଖଧାମକୁ ଭୁଲିଯାଅ । ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପିତା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି — ହେ ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନେ! ଆତ୍ମିକ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହି କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଦ୍ୱାରା ଶୁଣୁଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଯେବେ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ ଥିଲ ତେବେ ତୁମର ଶରୀର ମଧ୍ୟ ଫାଷ୍ଟକ୍ଲାସ ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ ଥିଲା । ତୁମେ ବହୁତ ଧନବାନ୍ ଥିଲ । ପୁଣି ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେଇ ନେଇ ଦେଖ କ'ଣ ହୋଇଗଲ । ତେବେ ଦିନରାତିର ଅନ୍ତର ହୋଇଗଲା ନା । ଦିନରେ ଆମେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଥିଲୁ, ରାତ୍ରିରେ ଆମେ ନର୍କରେ ଅଛୁ । ଏହାକୁ କୁହାଯାଉଛି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ଅଥବା ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ଦିନ ଏବଂ ରାତି । ୬୩ ଜନ୍ମ ଧକ୍କା ଖାଉଛନ୍ତି, ଏହା ଅନ୍ଧକାର ରାତ୍ରି ଅଟେ ନା । ତେଣୁ ବାଟବଣା ହେଉଛନ୍ତି । ଭଗବାନ୍ କାହାକୁ ବି ମିଳୁନାହାଁନ୍ତି । ଏହାକୁ କୁହାଯାଉଛି ଭୁଲ ଭୁଲୈୟାର (ଭ୍ରମିତ ହେବାର) ଖେଳ, ତେବେ ବାବା ତୁମକୁ ସମଗ୍ର ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ସମାଚାର ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ଆଚ୍ଛା —

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ଦ୍ୱାର-ଦ୍ୱାର ବୁଲି ଧକ୍କା ଖାଇବାର ଅଭ୍ୟାସକୁ ଛାଡି ଭଗବାନଙ୍କ ପାଠ ପଢାକୁ ଧ୍ୟାନର ସହିତ ପଢିବାକୁ ହେବ । କେବେ ବି ଅନୁପସ୍ଥିତ ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ବାବାଙ୍କ ଭଳି ଶିକ୍ଷକ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ହେବାକୁ ପଡିବ । ନିଜେ ପାଠପଢି ପୁଣି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ

ପଢାଇବାକୁ ପଡିବ ।

(୨) ସଚ୍ଚା ସଚ୍ଚା ସତ୍ୟ ନାରାୟଣ କଥା ଶୁଣି ନରରୁ ନାରାୟଣ ହେବାକୁ ପଡିବ, ଦେବତାମାନଙ୍କ ଭଳି ସମ୍ମାନସ୍ପଦ ନିଜେ ନିଜକୁ କରିବାକୁ ପଡିବ । ଭୂତମାନଙ୍କର ବଶୀଭୂତ ହୋଇ କେବେ ବି ନିଜର ଇଜ୍ଜତ ନଷ୍ଟ କରିବାର ନାହିଁ ।

ବରଦାନ:- ବିତିଯାଇଥିବା କଥା ବା ମନୋଭାବକୁ ସମାପ୍ତ କରି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସଫଳତା ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଥିବା ସ୍ୱଚ୍ଛ ଆତ୍ମା ହୁଅ ।
ସେବାରେ ସ୍ୱଚ୍ଛ ବୁଦ୍ଧି, ସ୍ୱଚ୍ଛ ମନୋବୃତ୍ତି ଏବଂ ସ୍ୱଚ୍ଛ କର୍ମ ସଫଳତାର ସହଜ ଆଧାର ଅଟେ । ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ବି ସେବାର କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରୁଛ ସେତେବେଳେ ଚେକ୍ କର ଯେ ମୋ ବୁଦ୍ଧିରେ କୌଣସି ବି ଆତ୍ମାର ବିତିଯାଇଥିବା କଥାର ସ୍ମୃତି ନାହିଁ ତ! ଯଦି ସେହି ଭାବନାରେ ବା ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖିବ, ତା ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବ ତେବେ ତାହା ଦ୍ୱାରା ସେବାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସଫଳତା ମିଳିପାରିବ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ବିତି ଯାଇଥିବା କଥାକୁ ବା ମନୋଭାବକୁ ସମାପ୍ତ କରି ସ୍ୱଚ୍ଛ ଆତ୍ମା ହୁଅ ତେବେ ଯାଇ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସଫଳତା ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଯିଏ ନିଜର ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିନିଏ - ବିଜୟ ମାଳା ତାହାରି ଗଳାରେ ପଡିଥାଏ ।

***** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି *****